

Kapittel 8 Folkeparty

Det var særlig folksomt med engasjerte turister denne gang. Båten ble hurtig fylt opp med grupper av særlig ekstroverte personer. Villi ble nysgjerrig. Det var ikke noen spesielle begivenheter på båten eller i hovedstedene den seilte i mellom. Han gikk over til resepsjonen og ventet lenge på å få spurt hva det handlet om. Det er flere ting, forklarte resepsjonisten. Kort sagt er det en kombinasjon om forberedelser til partiers landsmøte, Folkemøtet og det kommende valg. Av en eller annen grunn har de fleste valgt å holde sine møter her på båten, som om det skulle være en forberedelse tilsvarende Folkemøtet på Bornholm. Antagelig, la hun til med et smil, så skyldes det vår gode markedsfører sin effektive kampanje med gratis-billetter til partiene. Hvem kan motstå et sådant tilbud? Ikke disse i hvert fall, la hun til med et enda større smil.

Villi ble virkelig nysgjerrig. Det var riktig mange engasjerte mennesker av de fleste typer. Den første tanke var å trekke seg unna. Han hadde noen erfaringer med politiske partier som ikke endte så godt. På den annen side, så var nettopp politikken fundamentet for lovgivningen og dermed grunnen til hans engasjement og særlige situasjon. Men til syvende og sist kom han til at disse entusiaster neppe var interessert i å høre om det. De vil heller vinne velgere og vinne et valg. Så etter en stund trakk han seg tilbake til sin egen lugar og tenkte over hvordan han kunne tilbringe resten av dagen uten alt det oppstyret.

Det banket på Villi sin dør. Han hadde ikke bestilt noe, så uten å åpne spurte han, hvem der? Peter, sa stemmen. Han åpnet døren og slapp gutten gledelig inn. Vil du også slippe unna alt oppstyret? Har du fri? Nei, sa Peter med et smil. Jeg er fremdeles på jobb. De satte seg og Villi kikket spørrende på han. Kan du huske den løselige avtalen om å møte noen for en snakk? Villi nikkete. Vel, det har seg sånn at Mik har fått flere henvendelser om spørreundersøkelser fra temmelig usikre organisatorer. Ja, for du har vel fått med deg at dette cruise er blitt et såkalt folkeparty? Folkeparty? Vi har en god markedsfører, humret Peter.

Helt ærlig, sa Villi, jeg tror ikke jeg er den person de søker. Jeg er ikke interessert i partipolitiske kampanjer mere. Det gikk ikke så godt tidligere, - og det går neppe godt neste gang heller. Det kan jeg godt forestille meg, mumlet Peter. Men allikevel, det er Mik som spør og det kommer ikke fra kampanjene men fra deres valgkomiteer. Hold an et øyeblikk, avbrøt Villi. Jeg er på ingen måte noen kandidat for noen partier. Nei, smilte Peter enda bredere. Det de visst er interessert i noen betraktninger om hvordan de selv opererer. Det er visstnok noen usikkerheter nå i disse dager om de tradisjonelle partier og partiblokker. Du vet da godt at gamle partier krymper og nye kommer til.

Villi tenkte en stund over tilbudet. Han knep øynene sammen og oppsummerte fra avtalen. Hvis vi kan holde oss til det med å være saklig, frittalende, uforpliktende og nøytrale, så kan jeg faktisk godt tenke meg noen samtaler med dem. Men, la han til, de skal ikke forvente annet en direkte tale fra min side. Peter trakk på skuldrene. Det er hva de har spurt om, så det må da være helt i orden. Vil du så delta? Villi nikkete. Godt, så er du forventet i vårt store konferanserom klokken atten? Villi hevet øyenbrynene. Det lyder da eksklusivt. Peter reiste seg og tilføyte, meget eksklusivt.

Villi ble usikker på hvordan han burde fremstå, hvordan han burde kle seg og te seg. Etter mange vurderinger kom han til at det kunne han ikke planlegge. Han visste egentlig ikke noe om hva som var i vente. Så slo det han, bare vær deg selv. Dermed fant han frem sitt sommertøy, sine sommersko, shorts og en kortermet skjorte. Det kunne kanskje bli oppløftende og befriende – og ikke minst politisk nøytralt. Solbrillene ville antagelig bli for mye. De ble liggende. Han så seg selv i speilet. Fremdeles med litt tvil besluttet han seg endelig.

Fem i seks banket Villi på døren. Han ble straks sluppet inn. Det var overaskende mange til stede. Med et raskt overblikk så han at det var en broket forsamling. De så tydelig ut til å representere valgkomiteer fra de fleste partier. Ingen var kledd som han, men alle var kledd som fra sine partiers image. Det var alt fra dress og slips til kofter og jeans. Det var uflidd hår til blanke skaller. Det var ansikter med uttrykk fra det mest til det minst velkomne. Men noe hadde de felles, alle rettet blikket mot ham.

Villi ble ført direkte til talerstolen. Det ga en ikke så liten følelse av angst. Vi vil gjerne høre hva du mener om konstitusjonen, sa kvinnen ved hans side. Villi ble usikker på hva hun mente. Jeg mener, du har uttrykt deg på flere måter og noe av det gir mening. Ikke alt, langt derifra, men du har nå sjansen til å bli forstått. Villi var fremdeles usikker på hva hun mente og hva de ikke helt forsto. Han kremtet for å gi inntrykk av omtanke. Jeg er litt usikker på hva dere ønsker å vite mere om. Jeg har tross alt uttrykt meg ganske så tydelig, tør jeg påstå. Han ventet litt. Jeg kan godt si noe om parlamentarisme og nødvendige kvalitetssikring av konstitusjonen. Han kremtet igjen. men dette handler om valgkomiteers prosedyrer, - gjør det ikke?

Det var ingen respons. Kvinnen sa, du har en halv time og ordet er fritt. Villi følte at situasjonen var som en håpløs test hvor han skulle blottlegge seg totalt for så å bli overskjørt. Den type argumentasjons-taktikk hadde han særlig dårlig erfaring med. Det var som å konfronteres med et panel av indoktrinerte pedagoger som dikterte hva som helst for å beholde jobben. Det fleste mindreårige ville omsider gi etter og bare svare som diktert til eksamen. Pedagogen ble tilfreds i sin illusjon at noen virkelig var omvendt. Foreldrene var fornøyd fordi de håpefulle presterte et steg mere i stigen. Men noen av de unge kunne simpelthen ikke spille med. De falt ut til helt andre miljøer. På et vis følte Villi at denne situasjonen var noe tilsvarende. Derfor valgte Villi å gi alt tross eventuelle manipuleringer underveis. Han var jo invitert til det.

Det handler om demokrati, konstaterte han. Men, det er vidt forskjellig oppfatninger og påstander om hva demokrati virkelig er. Kort sagt betyr ordet folkemakt, - eller som vi sier i den siviliserte vestlige verden, borgermakt. Det bunner i en forståelse av hva folk og borger er. Hvor modent og selvstendig er fra atten år og til den siste dag? Utvilsomt har den siviliserte verden erkjent og bestemt at enhver statsborger skal støttes i å utvikle seg i henhold til sine behov og rettigheter. Det tilsvarer Maslows behovshierarki og de forende nasjoners menneskerettigheter. Kort sagt, ethvert menneske er modent for å velge forsamlingens representant for sin personlige moral og etikk. Villi kikket på forsamlingen. Den så heldigvis ut til å fremdeles være lydhør.

Det var bare å fortsette den linjen, tenkte Villi. Demokrati betyr dermed i dette århundre statsborgermakt. Det rykket i noen. Kort sagt, borgermakt, la han til. Det rykket i flere. Så kommer man ned til alskens fortolkninger om hva folk er og hva borger er. Mest kjent er den forskjell uttrykt i den absurde verdensoppdeling kalt Øst og Vest. Begrepet er verre enn det om 'den tredje verden'. Han spurte ledende, er øst den første eller den andre? Uenighetene blir som om høna og egget. Ens lojalitet blir ens tro som setter en selv først og ikke ander. Han ventet litt og la til, kreasjonister tror på høna og ateister tror på egget. Ut fra de forskjellige reaksjoner ble Villi forsikret om at han hadde oppmerksomhet.

Begrepet sentral-demokrati er så mektig som det er fortiet i parlamentarismen. Det er en hovedårsak til dysfunksjonaliteter i konstitusjonen. Derfor vil jeg si noen ord om hva det faktisk er, vel vitende at et tabu blir blottlagt. Villi våget ikke å se etter influerende reaksjoner. Sentral-demokratiet er det kollektive folke-valg, mens direkte demokratiet er den personlige borgers valg. Selv om man godt kan si at Øst er sentral-demokratisk og Vest er direkte-demokratisk, så bør ingen tro at noen konstitusjon er enten eller. Det er heller tale om mere eller mindre av det ene og det

andre. Det er heller tale om at noen apparat er det ene og resten er det andre. Han ventet litt med å konkludere. Valgkomiteer, sa han og ventet til full oppmerksomhet. Valgkomiteer er definitivt sentraldemokratiske apparat i ethvert politisk parti.

Villi kikket opp og så tydelige responser på protest. Tilhørernes ben løp under bordet, ører ble gnidd og munner måpte. Det var ingen vei tilbake for han nå. Han ble nødt til å konkludere som han ikke selv hadde trodd han ville før han startet. Men de ba jo om hans mening unnskyldte han seg selv. Han kremtet og sa litt lavere. Valgkomiteer synes heller å være som beskrevet i Kominterns 21 betingelser. Han ventet litt uten å se opp. Valgkomiteer synes å nettopp være den type parallelle organisatoriske apparat som skal hjelpe de sentraldemokratiske partier ved, utrenskning av borgerlige kandidater, for å lettere ta østlig, såkalt folkelig, kontroll over vestlige nasjoner. Det er en organisert dysfunksjonalitet fra 1920, etter den forfeilede fedrelandskrigen – eksternt kalt den første verdenskrig.

Ordstyreren brøt inn. Hun kremtet usikkert. Jeg blir nødt til å påminne om at vår gjesteforeleser ble bedt om å si sin mening. Man kan saktens være uenig. Det er da noe vi er vant til i politikken, er det ikke? Jeg må allikevel minne vår gjest om en viss respekt for forsamlingens representanter. Hensikten er tross alt å gi noen innspill til den parlamentariske krise i vår tid, - med oppsplitting og forfall av tradisjonelle partier. Villi nikket anerkjennende, men visste godt at de neppe ville høre resten. Med det, får du fortsette din ytringsfrihet. Villi nikket igjen.

La meg så skifte fokus over til partiene, fortsatte Villi. Han utsatte sin fortsettelse med å fylle glasset. Han visste godt at fortsettelsen ville ramme alle. Men det var her og nå det kunne sies. Han kremtet før han sa. Partier er ikke nevnt i Grunnloven. Grunnloven nevner ikke engang folkevalgte. Lovene omtaler borgere, ikke folk. Derfor synes det besynderlig at partier insisterer på å omtale borgerne som folk under valgkamper. Det er uttrykk som folkevalgte, folkepartier, folkemøter og folk flest.

Partier er simpelthen ukonstitusjonelle apparat som de direkte valgte borgerrepresentanter blir nødt til å innlemme seg for å ikke bli overkjørt av partiers standardisering, stordriftsfordeler og utrenskninger. Resultatet ses så tydelig i den kalde krigs blokk dannelser med høyre versus venstre, borger versus folk og Øst versus Vest. Det er en endimensjonal isme i en tredimensjonal politisk verden. Målsettingen er et nulldimensjonalt ettparti-system. Kort sagt, eliminering av parlamentarismen og dominans av embedsværket. Han ventet litt og viste et ærlig og alvorlig blikk. Derfor kan jeg ikke se det som noen uting at den kaldkrigs prosess videreutvikles fra et sentraldemokratisk system til det opprinnelig direkte valgte system. Han tok en kunstpause før han konkluderte. Valgkomiteers innflytelse bør så absolutt fremme og ikke hemme denne statsborgerlige utvikling.

Ordstyreren tok over. Det må jeg si, sa hun, uten å si noe mere om det. Hun rettet blikket mot tilhørerne, er det noen spørsmål? Det var det spørsmål Villi fryktet. Heldigvis var det ingen respons etter andre oppfordring. Så har jeg et spørsmål, sa hun til Villi. Du har presentert noen kontroversielle påstander med alvorlige konsekvenser for mange. Hva vil du råde disse personer til? Faktisk er jeg glad for det spørsmål, svarte Villi. Det er ingen som helst anklage mot noen person, og ingen burde anklage noen. Ordstyrer stusset. Jeg snakker om organisatoriske dysfunksjonaliteter, ikke om personers feil. Det jeg prøver å påpeke er feil, skader og forvitring i et maskineri. Det er ingen persons feil å bli satt til å styre en dysfunksjonell maskin, er det vel? Jeg har faktisk stor sympati for de som havner i en sådan posisjon og må personlig ta følgene for konstitusjonelle feil.

Er det noen spørsmål, gjentok ordstyreren. Mange hender reiste seg. Det er visst flere spørsmål enn vi kan rekke på denne tiden, kommenterte hun. Men ja, fyr løs sa hun og pekte ut en tilhører.

Etterfølgende kom et vell av mere og mindre diplomatiske spørsmål. Det var ingen tvil om at flere følte seg selv truet av uttalelsene. De fleste spørsmål synes mest å diskreditere enn å søke svar på konkrete utfordringer. Er det ikke så, tenkte Villi imellom alle spørsmålene, - selv de objektive valgkomiteer baseres mest på personlige agendaer eller eksterne innflytelser. Til sist var hans tid løpt ut og han ble høflig vist ut av lokalet.

Selv om Villi ikke ønsket mere med alle de parti-delegater, så var han litt nysgjerrig. Han kunne simpelthen ikke holde seg lengere på lugaren. Omsider gikk han ned til dansebaren. Der var det et livlig Folkeparty. Selv satte han seg ved bardisken. Heldigvis, tenkte han da han så Peter der. De møttes med et nikk. Etter en stund spurte Villi om han kunne gi et hint om hvem han eventuelt burde tale med og ikke. Jeg gir et tydelig tegn, svarte Peter. Men, la han til og trakk på det. Rykter sier at noen fra ditt foredrag er i ferd med å arrangere en seanse. Det er visst ønskelig at du gir partiers kandidater noen frittalende betraktninger. Villi kikket bekymret på Peter. Er det en slags hevn fra tidligere? Er det noen måte å slippe unna? Peter ristet på hodet, neppe. Men vi har nektet å kalle det for 'Elle Villi Tanken'.

Villi hadde bange anelser. Politikere har det med å ofre hverandre til folkemengden. Som om syndebukk og gapestokk er domstoler over Høyesteretten. Han kikket utover rommet fra sin barkrakk. Usedvanlig mange vennlige og anerkjennende ansikter møtte han. Ikke bare tilhørerne fra møtet, men også personer som antagelig var politisk engasjert. Han var ikke i tvil lenger. Han ble nødt til å ta utfordringen, hvis den kom, tenkte han med et håp om det motsatte. Så gjenkjente han ordstyreren fra møtet. Hun kom direkte mot han og hilste vennlig. Tar du utfordringen? Hvis betingelsene er som tidligere i dag, - så ja. Han møtte et stort smil. Så gikk hun direkte ned til scenen og tok mikrofonen. Hun ba om oppmerksomhet mens noen stoler ble hentet.

Villi følte seg virkelig utilpass da han ble kalt ned til scenen. Han følte at han måtte gå en kanossagang. Under tidligere arrangementer den aftenen var det tilrop, applaus og jubel som om det var sports- og musikk-begivenheter. Men det var bemerkelsesverdig stille da Villi satte seg. Ordstyrer siterte smilende; saklig, frittalende, uforpliktende og nøytral. Det er avtalen, ikke sant? Ja, nettopp, bekreftet Villi fornøyd. Det var godt de husket. Du har ikke selv bedt om ordet, men det har noen av oss. Ja, det stemmer. Godt, sa hun. Så vil vi gjerne at du sier noen korte ord om hvert parti. De vil komme opp en etter en og du skal si det direkte til personen. Her er det ikke som å gjemme seg bak en dataskjerm og publisere noe ukritisk. Dessuten, la hun til, de har alle fått to drikkebonger og vil medbringe to av deres favorittdrink, en til seg selv og en til deg. Før Villi fikk slippe til med en innvendig om ujevn fordeling, var ritualet i gang.

Det første parti er det største parti, nemlig sosialdemokratiet. Villi fikk en Bloody Mary i neven og måtte skåle med representanten. Vær så god, ta ordet. Villi skylte ned drinken med litt vann. SD er i slekt med det norske Arbeiderpartiet, sa han. Det positive er at SD erkjenner seg demokratiet i navn og ikke fremmer en arbeiderkaste. Dessuten har ikke SD den symbiose med den oligarkiske handelsføderasjonen LO. Derimot synes SD å være mere styrt fra embetet enn parlamentet. Han holdt en kunstpause før han la til. Således oppstår en konstitusjonell dysfunksjonalitet med revers parlamentarisme. Embetet foreslår lover og budsjetter via flertallsregjeringen. Parlamentets mindretall får intet å si om sitt ansvarsområde. Dette er antagelig den farligste feil ved maktfordelingen. Villi snakket direkte til representanten som holdt seg bemerkelsesverdig stille. Så må jeg få spørre SD sa Villi. Vil og kan partiet balansere maktfordelingen tilbake igjen? Det blir antagelig helt nødvendig å aktivere den Dømmende makt, la han til. Det er ikke forventet at noen svarer på disse spørsmålene, la ordstyrer til.

Neste parti blir så Venstre, sa ordstyrer. Villi løftet en finger og spurte, kan jeg få de tre partier samtidig. Det er en sammenheng, la han til. Ordstyrer smilte. Nåh, har man fått mersmak? 3 drinks på en gang? Villi sin innvending druknet i salens latterbrøl. Vel, her er de, - Venstre, Danmarksdemokraterne og Moderaterne. Villi måtte skåle med øl, whisky og gin. Det var tydelig fornøydelig for publikum, da det også indikerte at hans ord fremover ville bli noe fyllesnakk. Det var for så vidt i orden for Villi. Han ville opprinnelig ikke være i denne rollen fordi hans ord hadde tidligere opprørt mang en politisk aktør. Nå kunne i hvert fall enhver hevde at hans ord ikke var troverdige. Prosesser som den samme som visse embetsfolk brukte for å umyndiggjøre hans utsagn om deres åpenbare lovbrudd.

Villi kremtet etter den tredje drinken og sa. Alle tre partier er fra det parlamentarisk originale Venstre. Partiets problem er ikke partiet, men Parlamentet. Problemet er at konstitusjonen har tilsynelatende vært uten sitt Overhus og Høyreside i 100 år. Det ble urolig i salen. Dermed har Venstre prøvet å fiske de velgere. Partiet ble stort, men kunne ikke holde sammen på de splittende faksjoner, som et bondeparti med nasjonalkonservatisme og liberalisme. Det er de tre faksjoner som er her på scenen med meg. Det ble urolig på scenen. Det er ingen grunn for disse tre Venstre faksjoner å strides. Tvert imot, som liberalister burde det heller ses potensialene i borgernes forskjellighet. Villi tok den siste slurk for å markere at punch-linjen kom. Men helt ærlig, det behøver altså ikke å ta 100 år å få skrevet inn ordet 'borgerlig' i vedtektenes formål, så som komiteen konsekvent forhindrer.

Villi henvendte seg til ordstyreren. Kan vi roe litt ned med de drinker? Det er 15 partier. Du får dem alle, sa hun. Men, la hun til, det blir frivillig å drikke dem, - bare skål i all vennskapelighet. Villi nikket i enighet. Så vil jeg gjerne fortsette med de samlede kommentarer, siden jeg anser utfordringene som mere parlamentarisk enn partipolitisk. Helt i orden, svarte hun. Dette er jo bare for underholdning og skal ikke tas helt seriøst. Villi tenkte, her kjører den igjen, umyndiggjøring med alkohol for fortsatt dekke over konstitusjonens dysfunksjonaliteter. Så vil jeg gjerne gi audiens til SF, EL og Alt.

Socialistisk Folkeparti, Enhetslisten og Alternativet satte hver sin drink på Villis bord. Det er godt jeg får sitte, sa han og skålte med gjestene. Jeg ser for meg tre generasjoner av det samme opphav, sa Villi. Deres opphav er mellomkrigstidens Komintern, som igjen stammer fra lenin-stalinismen fra 1920. Jeg skal ikke utdype det mere, men dem som vil – kan godt lese noe av mine mangfoldige offentlige skrivelser om temaet. Problemet er at regimet går i 100 års sykluser. Nå hevder Putinismen sitt opphav i Stalinismen. Det er derfor nå særdeles viktig med partiets selvransakelse i forhold til dansk lov og allianser. Villi sukket. Jeg vet det er ytterst kontroversielt, - men desto mere viktig. Alle de selvrettferdige ismer, ideologier og strafferettslige prosedyrer faller under felesbegrepet 'rød mafia'. Han kikket opp alvorlig og avsluttet, vær nå vennlig å ikke falle for nova-Stazi sine bedrageri igjen.

Så merket Villi at nakken ble våt. Salen reagerte med gisp og latter. En representant ble brysk ført ut av lokalet. Ordføreren oppfordret til ro i salen og poengterte at arrangementet ikke var noen politisk strid, men en selskapeleg utfordring til alle partier. Men, sa hun til Villi, du kan kanskje moderere dine uttalelser. Det er tross alt karrierer på spill i valgkamper. For øvrig, det var bare noe kaldt vann. Vil du fortsette? Villi nikket og sa et ja. Etter noe mere kremting, sa han at de neste tre partier er KF, LA og RV.

Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Radikale Venstre kom opp på scenen og satte hver sin drink på bordet. Villi valgte en av dem og skålte høflig med alle tre. Det er et borgerlig flertall i Folketinget og det har en sosialistisk dominert flertallsregjering, sa han. Den regjering regjeres av

embetsfolk. Er det ikke så noe galt? Er ikke det gale at borgerlige ikke klarer å enes om en felles leder på høyre-siden? Villi lot spørsmålet synke inn, mens han skålte igjen. som nevnt til Venstre faksjonene så finnes det ingen høyreside i Folketinget. Det er ikke noe Borgarting. Det danske parti Højre ble avlivet for 100 år siden, den gang Komintern ble skapt. Forsøk på gjenoppliving og gjenskapelse er tydeligvis umulig i tredelingens makt-ubalanse. Kuren til Folketingets ubalanse ligger hos KF. Villi fikk all oppmerksomhet fra den stille forsamling. KF skal bare finne seg selv, ta tilbake sin opprinnelige identitet og navn – nemlig Højre. Han skålte en siste gang før han avsluttet, den 100 årlige navneskifte fra Højres Ungdom er gått langt over streken.

Representantenes kroppsspråk uttrykte frustrasjon og oppgitthet. Men som sedvanlig ble de høflig ledet ut fra scenen av ordstyreren. Ikke tid til spørsmål. Hun vendte seg til Villi og spurte, skal du ha en trippel igjen. Villi nikket til salens humring. Vel, siden det er tre partier tilbake, så kan vi starte denne siste omgang. Nest siste, korrigerer Villi. I ordførerens forvirring la han til, du kan godt invitere de tre partier DF, NB og RV. Ikke uventet serverte de drinker med vodka, champagne og vin. Villi tok litt ekstra tid til å skåle høflig til dem. Det var mest for å ikke få enda et glass kaldt vann ned nakken – eller noe verre.

Så hva vil du si til de nest siste, - nemlig Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige og en løsgjenger. Villi kunne virkelig føle at alle disse rituelle høflighetskål påvirket bevisstheten. Han konsentrerte seg for å ikke plumpe ut med alle de selvsensurerte tanker før sine publikasjoner. Som noe fransk-russisk føydal allianse sa han nesten uhørbart. Dansk historie skriver ikke om Valdemar den Store sitt Belarus opphav, og følgelig dets hevd. Nyere historie nevner ikke det rød-hvite feminine opprør imot det rød-grønne vasall-regime. Selvfølgelig har den alpha-mink sin Nashi politikk infiltrert partiene. Det er så tydelig med Glistrups telefonsvarer og den franske Le Pen. Hvis man så kan gi et lite varsko, uten en kalddusj. Han snudde seg til representantene og kunne godt høre salens reaksjoner. Historien gjentar seg hvert århundre, fortsatte han. Bli så ikke fristet av piratimperiets papegøyer fra Mellom-Amerika.

Villi ble litt overrasket over seg selv. Hvordan han kunne uttale sine tidligere bitre aggresjoner på en nesten diplomatisk måte. Tiden leger visst delvis – på et vis. Men allikevel, han kunne ikke dy seg for en ekstra kommentar idet representantene forlot scenen. Du vet kanskje, sa han til ordstyreren, at jeg har prøvet å etablere virksomheter, - skape arbeidsplasser - flere ganger. Han ventet ikke på svar, men fortsatte. Det var mengder anti-borgerlige ulovligheter fra ministeriets Skat. Tidligere var de det ulovlige Told og Skat, nå er det bare det overlovlige Skat. Uansett, forbudet imot Iværksætter organisasjoner, ISV, tok livet av Danmarks næringslivs grasrot. Det fjernet beskyttelsen imot oligarkiske predatorer. Det utslettet landets fremtidige virksomheter til fordel for fiendtlig innstilte land – akkurat som den ulovlige mink-sak. Derfor, sa Villi og tok enda en slurk. Derfor, er det bare rett og rimelig at det parti også opphører å eksistere. Igjen hørtes den summing av vidt forskjellige reaksjoner fra salen.

Ordstyreren kikket på Villi og spurte, så er det allikevel ikke slutt? Nei, det er den nordiske ekstrarunde, svarte Villi. Ah, så forstår jeg. Du vil ha med Riksfelleskapet. Nettopp, alle skal selvfølgelig være med. Vil du så inviterer dem separat eller sammen? Jeg må innrømme min kunnskap og interesse er dem som helhet. Så ja, invitere de to partier fra Grønland og Færøyene sammen. Smilende, med et snev av skepsis, entret de fire scenen. De ga alle en Gammeldansk shot. Villi fniste. Er det offergaven som fikk Canada til å overgi den grense-øy? Smilene var bekræftende. Dere vet vel at Danmark solgte det til Norge? Villi rettet seg mot salen, ja, det er sant, den snaps Gammeldansk er solgt til Norge. Etter en liten pause fortsatte han, det gir vel en viss ettertanke og ettersmak, gjør det ikke? Så vendte han seg til representantene en for en og skålte med dem. Man faller ikke bare fordi man blir rammet noen ekstra ganger – gjør man vel?

Riksfellesskapet. Villi la trykk på ordet. Riksfellesskapet er Danmark, Sverige og Norge – med dets øy-riker, Island, Grønland, Færøyene og Jomfruøyene. Vi trakk samme i et riksfellesskap da Ivan den grusomme etablerte det tredje Roma i Kreml. Riksfellesskapet ble splittet da Ivan gikk til krig imot Sverige sine forpliktelser til sine allierte i Østersjøen. Det er allikevel ingenting legalt i at Danmark skulle utpekes som noen overmakt i Riksfellesskapet. Så har selvfølgelig øvrige medlemmer løsrevet seg, så som Norge i 1814, Island i 1944 og jomfruøyene solgt for 5 finanslover i 1917. Den naturlig fortsettelse er at det hele nordiske Riksfellesskap igjen samles som likeverdige partnere. Det er da også helt naturlig nå som hele Norden er blitt samlet i EØS, NATO og FN. Eller hva sier Kreml og relaterte partier?

Villi reiste seg omsider, ga en skål til representantene og takke for skiftet. Så er jeg nok endelig ferdig, sa han til ordstyreren. De møttes i et skjevt smil før Villi forlot scenen. Ordføreren tok noen konkluderende etterord. Vår unormale velger var gjest på valgkomiteenes oppfordring. De ville se og høre hvordan partiene reagerte. Det var etter et lukket møte som mildt sagt tok en usedvanlig dreining. Humring i salen. Det bør allikevel påpekes at alle deres partier erfarer, som resten av verdenen, at det er fundamentale endringer i gang. Så kanskje, kanskje, er det et og annet poeng i all den snakk. Kanskje er det en utvikling på gang til det bedre, - kanskje til det verre. Hvem andre enn oss selv, i parlamentarismen, kan bestemme det? Villi kikket betenkt tilbake. Hørte jeg en viss erkjennelse?

Det ble folksomt ved bardisken rundt Villi. Mere enn han kunne forholde seg til. Det ble skubbet og en pike ved hans side skrek opp da hennes drink skvulpet på henne. Hun møtte Villi sitt blikk og hun spurte, vil du gi meg en serviett? Han holdt den til henne. Kanskje du vil være så søt å tørke det opp? Hun kikket så ned til sine bryster. Villi ble lettet da Peter trengte seg igjennom massen og tok han på skulderen. Du er ønsket et annet sted. Villi fulgte velvillig med. Han ble ledet inn i en heis uten noen andre. Så hva handler dette om, spurte han. Vi har ordnet en annen lugar for deg i natt. Nå igjen? Hvorfor? Peter sukket tungt. Spør heller Mik.

Heisdøren åpnet og Villi ble ledet inn i den nye lugaren. Som vanlig, hans ting var der og det var rikelig med provianter. Villi gjentok spørsmålet til Mik. Han trakk litt på det. Det er ikke de uskyldige episodene med vanglasset og drinken. Selv om, det med vannet var for at du skulle miste besinnelsen og det med drinken var antagelig et 'rapo-metoo' spill. Du vet, flere politikere er felt med den slags folkedomstoler. Flere personer var klare med sine mobil-kameraer. Heldigvis for deg, så unngikk du publiseringer på YouTube, som ville diskreditere alt du sa.

Så hva er grunnen til flyttingen, da? Mik sukket tungt. Det valgkomiteenes frykt for Elektra. Elektra? Hva mener du? Mik hadde problem med å finne de passende uttrykk. Elektra er som søsteren til Ødipus. De fleste partier er patriarkalske og tiltrekker såkalte 'Elektra'. Det er en drivkraft. Frykten i noen partier er at du skal radikaliserer deres ungdomsledere. Han ventet litt med å tilføye. Det er i de indre kretser godt kjent at 'make-up sex' er en følge av intense debatter. Følgelig går none til sengs med motparten i diskresjon. Således får de den utbredte politiske illojalitet.

Du ønsker vel ikke noe sånt, gjør du vel? Mik sitt spørsmål hang i luften en stund. Villi sitt betenkelige uttrykk 'vel altså ...' ble avbrutt med at Mik reiste seg. For partiene er Ødipus og Elektra potensialer og problem. For deg finnes det sjalu patriarker med alle deres forbindelser. Du ønsker ikke å konfronteres med dem. Mik forlot lugaren og låste grundig etter seg.